

NAŠI POSLOVNI PARTNERJI ZA VAS

UPRAVNA ENOTA MARIBOR - KU Rače in KU Fram

Obvestilo

V Krajevnem uradu Rače (vodja: Albina Fritzenwanker) in Krajevnem uradu Fram (vodja: Silva Žgalin) lahko stranke:

- pridobijo izpiske iz matičnih knjig za osebe, rojene, poročene ali umrle na območju krajevnega urada,
- pridobijo potrdila o posameznih podatkih ali dejstvih iz matičnih knjig,
- pridobijo potrdilo o državljanstvu,
- podajo priznanje očetovstva,
- podajo podatke za sestavo smrtovnice,
- prijavijo sklenitev zakonske zveze,
- prijavijo in odjavijo stalno in začasno prebivališče,
- pridobijo potrdilo o stalnem prebivališču in skupnem gospodinjstvu,
- vložijo vlogo za osebno izkaznico in potno listino,
- naznanijo pogrešitev osebne izkaznice in potne listine,
- potrdijo dovoljenje zakonitega zastopnika za potovanje v tujino za otroka, mlajšega od 15 let,
- podaljšajo vozniško dovoljenje,
- uredijo upravna dejanja prodaje ali zakupa kmetijskih zemljišč.

Uradne ure krajevnih uradov so:

- v Račah (tel.: 609-60-21):
  - ob ponedeljkih med 8.00 in 12.00 uro
ter med 13.00 in 15.00 uro,
  - ob sredah med 8.00 in 12.00 uro
ter med 14.00 in 16.30 uro,
  - ob petkih med 8.00 in 12.00 uro
ter med 13.00 in 14.00 uro;
- v Framu (tel.: 601-41-51):
  - ob ponedeljkih med 8.00 in 12.00 uro
ter med 14.00 in 16.30 uro,
  - ob četrtek med 8.00 in 12.00 uro
ter med 13.00 in 15.00 uro.

*Marjan KOCJANČIČ, univ. dipl. prav.,
vodja Oddelka za upravne notranje zadeve*

Nasmeh je bogastvo,
ki ga premalo razdajamo.

HORTIKULTURNO DRUŠTVO MARIBOR

Javne pohvale in zlate vrtnice za KS Fram

Na tradicionalnem srečanju krajanov KS Fram, KS Slivnica in KS Orehova-Hotinja vas pri Jugovi domačiji v Rančah smo tudi letos podelili javne pohvale.

Na področju KS Fram so dobitniki javnih pohval za leto 2003 naslednji: Dragica BEDENIK, Ranče 9 A; Dragica ŠPENDL, Planica 1; Turistična kmetija »ŠTERN«, Planica 9; Zdenka ČRETNIK, Ješenca 63; družina HOJNIK, Ješenca 49; družina KNAFEL, Ješenca 47; Milena KLAUŽ, Fram 19; Marija PETEK VERDEV, Fram 110 B; Osnovna šola Fram, Fram 56; Ante ČELAR, Fram 78 B; družina LEŠNIK, Ranče 20; Štefka URANJEK, Ranče 25; Gostišče »MEGLIČ«, Ranče; Ribogojnica »ŽIVKO«, Kopivnik 58; družina FREŠER, Kopivnik 9; Župnijski urad sv. Ana, Fram 61; Gostišče »Framski hram«, Fram 53.

Za leto 2003 je bilo podeljenih 34 javnih pohval in dve zlati vrtnici; slednjo bo na sklepni prireditvi zaradi zglede skrbi za okolje in celostne urejenosti občinskega središča ter celotne občine prejela tudi Občina Rače-Fram.

Vsem, ki se želijo prijaviti za zlato vrtnico, prosimo, da se pisno prijavijo na naše društvo, ki ima sedež na Partizanski c. 47 v Mariboru, tel.: 25 26 198. Uradne ure imamo ob torkih med 9. in 11. uro.

Prijave sprejemamo do 20. junija vsako leto. Prosimo vas, da hkrati s prijavo posredujete tudi točen naslov.

*Tajnica ocenjevalne komisije pri HD Maribor:
Tončka ŠORGO*

Objeti od stvari smo stisnjeni.
Objeti od toveka, ljubljani.

V nas so vsi ključi do vsega.
Ključ do sreče je najmanjši
in komur se mudi,
ga spregleda.

Vsak v svojem življenju nekaj zamudi.
Največ pa tisti, ki se boji, da bo kaj zamudil.

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE MARIBOR

Bila je Pohorska sobota in bilo je lepo...

Pri Zvezi prijateljev mladine Maribor ne pozabimo na svoje prijatelje in tako vsako leto zaključimo prireditveni program ob Tednu otroka z že tradicionalno Pohorsko soboto ob Domu Miloša Zidanskega.

Na letošnjem srečanju vseh mladih, ki so na kakršen koli način čez leto sodelovali v naših programih, njihovih staršev, prijateljev, učiteljev, sponzorjev in donatorjev, se je 11. oktobra letos zbralo okoli tisoč udeležencev.

Rajanju ni in ni hotelo biti konca...

Skupaj smo iskali skriti zaklad, uživali v ustvarjalnih delavnicah, jedli kostanje in se ob 50. rojstnem dnevu mariborske ZPM sladkali s torto velikanko. Najmlajšim so se zasvetile oči, ko so zagledali na novo postavljeno igralo ob domu, tisti, ki se že preizkušajo v športnih vrstah ali pa jih plezanje zgolj zanima, pa so se lahko preizkusili tudi na novi plezalni steni. Skratka, zabavno je bilo. Tistega dne pa je sonce še posebej zasijalo in pomežiknilo petdesetim belomodrim balonom, ki so v nebo ponesli želje otrok. Upajmo, da so pristali tam, kjer bodo te misli in želje ne le prebrali, ampak tudi po svojih močeh pripomogli k njihovim uresničitvam.

Hvala vsem, ki vam ni vseeno, kako živijo in se počutijo mladi!

Branka IVANČIČ

*Ko srečaš dimnikarja in gumb zavrtiš,
bogve kaj si misliš in kaj si želiš.*

Praznični čas. Čas dobrot, veselja in daril.

V letu, ki prihaja, vam želimo, da bi bili nasmejani, ljubljeni in zdravi.

Vaši dimnikarji

ZA VAREN, VARČEN IN TOPEL DOM!

*Prav potujemo po vsem svetu, da bi našli lepoto,
jo moramo nositi v sebi, ali pa je ne bomo našli.*

*Vprašaj se, če te to, kar delaš danes,
vodi tja, kjer želiš biti jutri.
(Albert Einstein)*

OBISKALI SO NAS

Kot večini dogodkov je tudi temu botrovalo naključje. Bilo je pred kakšnima dvema letoma, najverjetneje pa celo že tremi, ko sem v nekem lokalnem glasilu (ki ga sedaj že lep čas pogrešam in katerega izdajatelj je bila svoj čas ena izmed lokalnih skupnosti, skozi katero Mariborčani in okoličani potujemo, kadar se namenimo v sosednjo Avstrijo) zasledila prispevek nekega gospoda iz Kanade, sicer Slovenca, rodom iz vasi Gačnik v občini Pesnica. Prispevek me je pritegnil; morda tedaj niti še ne toliko po vsebini kot po podpisu, ki je izdajal, da mora biti njegov avtor, **Branko MALIGEC**, zanimiv človek. V nasprotnem primeru namreč najbrž ne bi bil **predsednik Slovensko kanadskega društva** v Winnipegu, v provinci Manitoba. V Kanadi torej. V trenutku sem se podvzela in mu poslala naše glasilo ter spremno pisemce z nekaj vljudnostnimi besedami, vse skupaj pa začinjeno s prijaznimi pozdravi. Odtlej je stik vzpostavljen in preko elektronske pošte oživi ob vseh praznikih, predvsem pa vsake tri mesece, ko v Kanado priroma nova številka Novic.

No, jeseni letos pa je Branko Maligec obiskal domovino in ob tej priložnosti sva se dogovorila za srečanje. Kljub temu, da je bil kot človek, ki skuša preko društvenega življenja »držati skupaj« Slovence v predelu Kanade, kjer živi, zanimiv za številne medije in je imel izredno malo prostega časa, je z veseljem poklepetal tudi na Grajskem trgu 14 v Račah, v občinskih prostorih.

Vabim vas, da preberete, kaj je povedal.

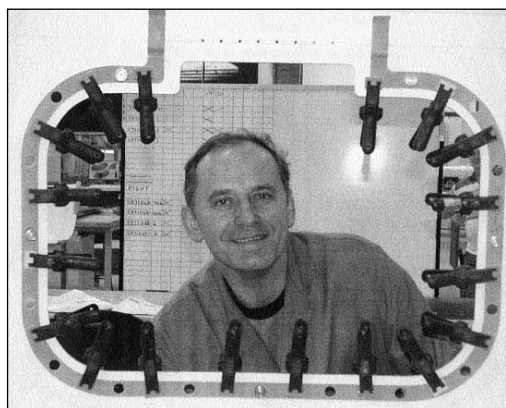
»Izučil sem se za ključavničarja in delal v Tovarni stikalnih naprav v Mariboru, potem pa me je leta 1967 - predvidoma za kratek čas, iz ekonomskega vzroka - potegnilo v Kanado. Tam se nisem preživljal s svojim poklicem, temveč sem po različnih pokrajinah Kanade delal različne stvari. Morda se sliši najbolj zanimivo, če povem, da sem med drugim tri leta delal tudi v rudniku zlata. Sedaj sem že dolga leta zaposlen v letalski industriji, kjer delam kot strukturni tehnik (to pomeni, da imam pravico delati na vseh letalih), za kar sem se posebej izšolal,« je pojasnil sogovornik, ko sem se pozanimala, zakaj Kanada in kako si služi ljubi kruhek.

Seveda mi je dejstvo, da je nameraval iti v tujino zgolj za kakšno leto ali dve, nato pa očitno tam pognal korenine, dalo misliti, da je štrene poleg vsega ostalega zamešal še nepredvidljivi Amor. Branko Maligec je med smehom razkril tudi to plat: »Res je. Štajerci smo po vsem svetu magnet za ženske, hehe. In tako sem bil v Kanadi tudi jaz za eno usoden. Žena mi je postala Kanadčanka filipinskega rodu. Imava 23-letnega sina in 25-letno hčer; slednja se je lani poročila. Z njenim možem, katerega izvor je prav tako iskati na Filipinih, sta za poročno potovanje za mesec dni odpotovala v Avstralijo. Tako sta bila navdušena, da sedaj načrtujeta, da bi šla tja kakšno leto delat, med plani obiskov pa imata tudi Slovenijo, kjer sta sicer pred leti že bila. No, pogledjte, kako je naša družina izgledala na dan hčerkinе poroke. Ob tem naj povem, da k naši družini sodi še Steve, kuža, hišni ljubljencek, ki pa na fotografiji manjka, ker se poročnega slavja seveda ni udeležil.«

Poroka - od leve: Branko Maligec, njegova hčerka Elisabeth z možem Romeom, žena Evelyn in sin Mark

»Kakšna pa je Manitoba? In koliko Slovencev vas je ter kaj pravzaprav počnete v Slovensko kanadskem društvu?« vrtam dalje. »Manitoba je velika provinca, ki šteje približno 1,3 milijone ljudi, od tega jih je v samem Winnipegu okoli 700.000. Gre za geografsko veliko področje z relativno majhno poseljenostjo, skoncentrirano na nekaj velikih mest. Značilna je torej razpršenost naselij, razdalje med pomembnimi središči so velike, parkirnih mest pa je na pretek. Nekaj o razprostranosti Manitobe pove tudi podatek, da je eno izmed tamkajšnjih jezer večje od Slovenije. Sicer pa je v tej provinci prevladujoča panoga kmetijstvo. Manitobi pravijo žitarica Kanade. Veliko je tudi živine in farmarjev, zelo močna, druga v Kanadi, pa je tudi tamkajšnja letalska industrija.«

Branko Maligec in del okna za letalo Boeing 737

Kar zadeva Slovensko kanadsko društvo, moram povedati, da sta v Manitobi dva slovenska kluba. Najprej sem bil predsednik prvega, zdaj sem predsednik drugega. Kot skoraj povsod je namreč tudi tukaj prišlo do različnih pogledov in posledice so tu. Upam, da bomo zadeve kmalu rešili.

Zase lahko rečem le, da sem preprost človek in da želim biti predsednik vseh članov kluba, da so zame vsi enakovredni. No, v našem klubu, ki je res slovenski, nas je aktivnih članov 86. Prihaja jih sicer več, vendar niso vključeni.«

Člani odbora Slovensko kanadskega združenja (in torta ob obletnici)

Branka Maligeca sem povprašala, kako je z njegovim državljanstvom, kako pogosto prihaja v Slovenijo in kakšne so njegove siceršnje vezi z domovino.

Branko Maligec pred gradom Rače; september 2003

»Iz praktičnih razlogov imam obe državljanstvi: slovensko in kanadsko. V Slovenijo prihajam vsako drugo leto. Letos sem tukaj sam, torej brez žene. Poleg mojih obveznosti bi se najbrž dolgočasila in spet postavila kakšen ultimat, saj veste, kakšne ste... Poglejte, med 10.9. in 3.10., kolikor sem tukaj, sem razpet med številnimi obiski in medijskimi obveznostmi. Radio Ptuj, Radio Maribor, RTV Slovenija, vaše Novice... Pa bivše prijatelje je treba obiskati in se malo poveseliti z njimi in se kdaj zgodi, da pozabimo domov... Sem tak človek, ki bi rad vse osrečil, vsem ustregel in če pridem sam, mi to

še najbolj uspe. Moja žena je krasna in tudi sam se trudim biti tak, ima pa žena pač to smolo, da mi društveno delo in različne aktivnosti, predvsem športne, resnično vzamejo veliko prostega časa, zaradi česar sem manj doma kot bi si želela.

Po svojih najboljših močeh se zavzemam tudi, da bi v praksi prispeval k zблиževanju Slovenije in Kanade. K temu naj bi pripomoglo tudi naše glasilo, ki ga izdajamo. Proti vašim Novicam smo sicer pionirčki, a se trudimo. Sicer pa z veseljem pomagam pri izmenjavi študentov iz Ljubljane, ki bodo podiplomski študij opravljali v Kanadi. Sem tudi zastopnik Vinagovih vin, ki sem jih vpeljal v manitobske trgovine. Zelo dobro sodelujem z bivšo predsednico Slovenske izseljenske matice, Milico Trepše Štofa. Enako velja za Črtomirja Špacapana, državnega sekretarja za Slovence v zamejstvu. Seveda pa v zvezi s sodelovanjem z domovino ne morem mimo enega najprijetnejših spominov, ki sega v čase, ko smo na turnirju v Winnipegu, kjer so se pomerile ekipe Amerike, Kanade, Avstralije in Slovenije (slednja je nadomestila Nizozemsko), gostili člane tedanje slovenske odbojkarske moške reprezentance. Tedaj sem spoznal vašega občana Gorazda Mejala. Ni pa on edini iz vaše občine, ki ga že dlje časa poznam in zelo spoštujem. Poleg Gorazda in njegove družine moram omeniti vsaj še Boža Grafenauerja. Seveda se z obema tudi v času tega obiska družim, prijateljstvo je ostalo in smo v stalnem kontaktu. Vidim tudi, da ste sposobna občina, da ste uspešni, saj sem ob vsakem obisku znova prijetno presenečen nad napredkom, za kar vsem skupaj, predvsem pa županu, čestitam.

Če pogledam naprej, pa se v slovensko-kanadskih odnosih na ravni našega društva gotovo najbolj veselim gostovanja ansambla Primorski fantje, ki bodo pri nas v Kanadi skupaj s folklorno skupino nastopali 25. junija prihodnje leto, na dan slovenske državnosti.«

Simona ANTOLIČ

@lja.

Z vsako izpolnjeno `eljo
se v du-fi odprejo vrata
v eno izmed pravljik-sob.
Ve-krat se odprejo,
ste-nej-fi smo.

Nik-e ni ste-en s svojo starostjo.
A kdor zmone nekaj modrosti,
naivnosti in domi-fljije,
si lahko zamisli,
da je starost samo starej-fa mladost.

Kdor ima preve-~elja, je kot drevo z ve-~rskovi.
[in se na vse strani, a ne zraste visoko.